

Rolnr. 12/00377
Hof Den haag

LB art. 10a, 13 en 13a

LB/IB: Hof stelt kortingspercentage opties in goede justitie vast.

Toelichting staatssecretaris van 12 juli 2013, nr. DGB 2013-3250, n.a.v. Uitspraak Hof Den Haag, 4 juni 2013, nr. 12/00377, ECLI:NL:GHDHA:2013:1785

Belanghebbende A heeft in 2004 opties toegekend gekregen van zijn Zweedse werkgever. Op 30 oktober 2007 oefende A de opties uit. De aandelen die A hierdoor verkrijgt, werden op 20 december 2007 overgeboekt naar zijn effectendepot. Voor het bepalen van het voordeel uit de opties in zijn IB aangifte 2007 gaat A uit van de beurswaarde van de aandelen op 20 december 2007 (het moment van de feitelijke levering van de aandelen). De inspecteur gaat uit van de - hogere - waarde op 30 oktober 2007, de datum waarop A de opties uitoefende. Het hof geeft de inspecteur hierin gelijk.

Het hof houdt echter wel rekening met de waardedrukkende factor (gemist rendement, valutarisico) van de latere levering van de aandelen. Volgens A moet dit leiden tot een korting van 25% op de waarde van de aandelen. Volgens de inspecteur vertoont de situatie van A grote gelijkens met een 'lock-up' situatie. De korting bedraagt maximaal 0,34% (2,5% op jaarbasis) omdat A niet voldoet aan de voorwaarden van het nieuwe 'lock-up' beleid. Maar volgens het hof wijkt de situatie te veel af van een 'lock-up' om te komen tot het standpunt van de inspecteur. Geen van beide partijen slaagt erin om het gestelde kortingspercentage aannemelijk te maken. Het hof stelt de korting vast op 2% van de beurswaarde op het uitoefenmoment.

De staatssecretaris gaat niet in cassatie en licht dit als volgt toe:

Het Hof heeft uitspraak gedaan inzake de (mate van) afwaardering als gevolg van een vertraagde levering van de aandelen na de uitoefening van een optierecht. Het Hof heeft voorop gesteld dat de onderhavige situatie weliswaar enige gelijkens vertoont met een zogeheten "lock-up" situatie doch daaraan niet gelijk is. Voor zijn oordeel dat de situaties niet vergelijkbaar zijn, gaat het Hof er onder meer van uit dat in de onderhavige situatie sprake is van een onmogelijkheid tot afdekking van koersrisico's in de periode gelegen tussen het moment van aankoop en van levering van de aandelen. Dat uitgangspunt is niet juist. Niets stond belanghebbende in de weg om na de uitoefening van zijn optierecht de koers en wisselkoersrisico's op enige wijze af te dekken. Wat er verder ook zij van de overwegingen van het Hof, de uiteindelijke beslissing van het Hof dat belanghebbende geen beroep toekomt op de nieuwe bewijsregel, vastgesteld voor de afwaardering van beursgenoteerde aandelen in verband met een vervreemdingsverbod (zie mijn toelichting onder de uitspraak van Hof Amsterdam van 29 maart 2012, nr. 09/00340, V-N 2012/52.19), is mijns inziens terecht.

Het Hof stelt de afwaardering vervolgens - in goede justitie - vast op 2% van de beurswaarde op het uitoefenmoment. Daarbij heeft het Hof argumenten van zowel de belanghebbende als de inspecteur gewogen en geoordeeld dat geen van beide partijen het door hen bepleite kortingspercentage aannemelijk heeft gemaakt. Een bepaling van de afwaardering in goede justitie leent zich slechts in beperkte mate voor motivering. Voorts is het oordeel niet onbegrijpelijk. Van het instellen van beroep in cassatie valt dan ook geen succes te verwachten.

Hoogachtend,
DE STAATSSECRETARIS VAN FINANCIËN